

Почти сичката махала, ако не сичкото село, дошло около Хаджи Генчовата еж-ща да погледа на хорото : едни са катериле по стоборътъ ; а други по сливите и по керемидите ; много бабички, момичета и момчета гледале презъ нѣкоя дупчица по стоборътъ. Бабичките гледале така, както гледа сѣка една котка на врабчетата, които чуруликатъ по плѣтътъ, и преди време са облизвале вече за бѣджщата плячка, която, рано или късно, трѣбало да напѣлни устата имъ.

Отъ Лилиното и отъ Павлиновото лице са отражало щастие ; биле весели и тѣхните родители и роднини. А ако искате да говора истина, то биле щастливи и сичките сватове : миловидните лица на момичендата, разцѣвналите вече лица на жените и мъжете и сѣрчаните лица на чичовете, на бабите, на стрините на на-ните и на уйчовете блѣстѣле отъ радостъ.